

Goscinný  Sempé

Malý Mikuláš sa zabáva



Malý Mikuláš sa zabáva

Malý Mikuláš sa zabáva

Pôvodný názov: Le Petit Nicolas s'amuse

© 2006 IMAV éditions / Goscinny – Sempé

Pôvodné francúzske vydanie: 2006

Preklad © Beata Panáková 2025

Slovenské vydanie © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bojnická 10, 831 04, 2025

ISBN 978-80-556-7064-5

René Goscinny
Jean-Jacques Sempé

Malý Mikuláš sa zabáva



slovar



Mikuláš

Je super!



Lotar

Najhorší žiak z triedy.
Keď ho učiteľka vyvolá,
vždy má po prestávke.

Aurel
Môj najlepší kamarát.
Je tučný a stále sa
napcháva.



Alojz

Najlepší žiak z triedy.
Učiteľkin miláčik,
my ho neznášame.

Kazimír

Má veľmi bohatého ocka,
ktorý mu kupuje všetko,
na čo si spomenie.



Rafael

Má písťalku a jeho ocko
je policajt.

Hugo

Je veľmi silný a rád
rozdáva údery päšťou
rovno do nosa.



Izidor

Strašne rád hrá guľôčky
a je fakt dobrý, skoro nikdy
neminie jamku.

Mária-Hedviga
Je veľmi fajn, neskôr sa
s ňou asi ožením.





Mama

Som rád doma, keď príí
a máme návštevu, lebo mama
vtedy prichystá na olovrant
kopu dobrôt.



Ocko

Odchádza z práce
neskôr ako ja zo školy,
ale nemá domáce úlohy.



Pán Bledur

To je náš sused.
Radi sa s ockom prekárajú.



Stará mama

Je ku mne veľmi dobrá,
dáva mi kopu darčekom
a srdečne sa smeje
na všetkom, čo poviem.



Učiteľ'ka

Je náramne milá a pekná,
pokiaľ nerobíme veľké hlúposti.



Bujón

To je náš vychovávateľ, voláme ho
tak preto, lebo stále hovorí: „Pozerajte sa
mi do očí.“ A oká sú aj v bujóne.
Vymysleli to veľkí žiaci.



Obsah

Vzbura.....	9
Zubár.....	17
Hopla!.....	25
Martinina svadba.....	31
Plaváreň.....	41
Bonbóny.....	49
Ako zo škatulky	57
Továreň na čokoládu	63
Jazierko.....	71
Puzzle.....	79
Kopa piesku	87
Piknik.....	95
Bujón nemá rád zmrzlinu	103
Nakupujem	111
Korida	119
Biografia a Bibliografia	126



Vzbura



Včera popoludní Kazimír priniesol do školy veľkú loptu a cez prestávku mu Bujón (náš vychovávateľ) povedal:

„Nehraj sa s tou loptou, lebo nakoniec niečo rozbiješ alebo niekomu ublížiš.“

Kazimír si zobral loptu pod pazuchu, odišiel kúsok ďalej a kým bol Bujón zaujatý rozhovorom s jedným starším žiakom, štýlovo ju vykopol. Bola to super strela, ale mal smolu, lopta sa odrazila od múru a trafila Bujóna do pleca. Kazimír sa rozplakal. Bujón očervenel, zdvihol loptu, schmatol Kazimíra za rameno a takto v trojici odišli do riaditeľne. Kazimír sa už na vyučovanie nevrátil, lebo Bujón mu zariadil vylúčenie zo školy na dva dni.

Všetkých nás to velmi mrzelo, lebo Kazimír je kamarát a doma bude mať pre vylúčenie zo školy strašné neprijemnosti. No najhoršie bolo, že Bujón zhabal loptu, s ktorou sme sa po škole mohli hrať futbal na nezastavanom pozemku, a to by bolo fakt prima.

„Bujón na to nemal právo!“ usúdil Hugo.

„Fakt nie,“ súhlasil som.

„Možno nemal právo, ale urobil to,“ uzavrel Rafael.

„Veď práve!“ rozohnil sa Hugo. „Musíme mu ukázať, že na to nemal právo! Viete, čo urobíme, chalani? Zajtra prídeme do školy všetci načas, a keď Bujón zazvoní na prvú hodinu, my sa nezoradíme a nepôjdeme do triedy. Potom Bujónovi povieme: ‚Keď chcete, aby sme išli do triedy, zrušte Kazimírovi trest a vráťte mu loptu, no vážne!‘ A šlus!“

Bol to úžasný nápad. Všetci sme zvolali:

„Hip! Hip! Hurá!“

„Jasné!“ povedal Cyprián. „Uvidia, že s bandou Pomstiteľov sa neradno zahrávať!“

„Bujónovi povieme: ‚Keď chcete, aby sme išli do triedy, zrušte Kazimírovi trest a vráťte mu loptu, no vážne!‘“ zopakoval Hugo.

„A šlus!“ doplnil Lotar.

„Takže všetci súhlasia?“ kontroloval Izidor.

„Jasné!“ zvolali sme.

„Tak teda zajtra, chalani!“ rozlúčil sa Hugo.

Odišiel s Izidorom, ktorý býva blízko neho, a cestou mu opakoval, čo zajtra povieme Bujónovi. Bol som náramne pyšný, že

patrím do takejto bezvadnej bandy, s ktorou neradne žartovať. Aurel kráčal vedľa mňa, napchával sa brioškou, a keď sme sa pred naším domom lúčili, zhlboka vzdychol.

„To bude zajtra cirkus!“

V tom mal Aurel pravdu. Zajtra bude v škole poriadny cirkus! Bujón konečne uvidí, kto je silnejší – či on alebo my!

V noci som zle spal, ako vždy, keď človeka na druhý deň čaká niečo úžasné. Keď ma mama prišla ráno zobudiť, bol som už dávno hore a dosť vynervovaný.

„Vstávať, spachtoš!“ volala mama.

Potom sa na mňa pozrela a opýtala sa:

„Ako sa to tváriš, Mikuláš? Čo ti je?“

„Necítim sa dobre,“ povedal som.

Naozaj som sa necítil dobre, v krku som mal veľkú guču, trochu ma bolelo brucho, potili sa mi ruky.

Mama mi priložila ruku na čelo.

„Naozaj si nejaký spotený...“

Ocko práve vyšiel z kúpeľne, nakukol do mojej izby.

„Čo sa deje? Máme ranné príznaky nechutenstva školského?“

„Naozaj nevyzerá dobre,“ vzdychla mama. „Neviem, či by... Vieš, jeho spolužiak Alojz má mumps, a tak...“

„Mikuláš mumps už prekonal,“ pripomenul ocko. „Ukáž mi jazyk, drobce.“

Vyplazil som jazyk, ocko mi položil ruku na vlasy a povedal:

„Myslím, že mu to prejde... Pohni sa, človeče, lebo prídeš neskoro. Hlavu hore! Keď ti na obed nebude lepšie, poobede do školy nepôjdeš. Dobre?“

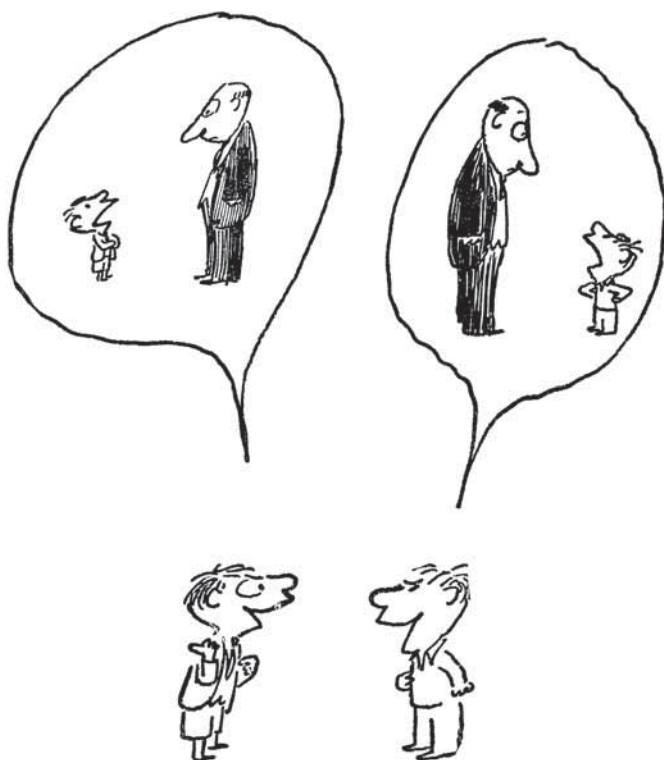
Tak som teda vstal. Keď ocko vychádzal z mojej izby, vo dverách sa ešte obzrel a opýtal sa:

„Nemáš náhodou v škole nejaké problémy?“

„Vôbec nie,“ odvetil som.

Keď som prišiel do školy, všetci kamoši už postávali na dvore a boli nejakí zamĺknutí. Lotar bol bledý, Aurel nejedol.

„Videli ste Bujóna, chalani?“ ozval sa Hugo. „O chvíľu mu veru nebude do smiechu!“



„Veru,“ prisvedčil Rafael.

„Zradca Alojz tu nie je,“ uvažoval Hugo nahlas, „takže do triedy nepôjde nikto. A vyučovanie bez nás nemôže byť. Keď nás učiteľka neuvidí, pôjde sa opýtať Bujóna, čo sa deje. A keď to zistí, pôjde sa na Bujóna sťažovať riaditeľovi. Bude to psina, uvidíte!“

„Ale ako budeme postupovať?“ chcel vedieť Lotar.

„Keď Bujón zazvoní,“ vysvetľoval Hugo, „všetci žiaci sa zoradia, ale my sa ani nepohneme. Bujón sa nás príde opýtať, prečo sa nezoradujeme, a vtedy mu povieme: ‚Zrušte Kazimírovi trest a vráťte mu loptu, inak nepôjdeme do triedy!‘“

„A kto mu to povie?“ opýtal sa Lotar.

„Nó, čo ja viem...“ zahabkal Hugo. „Ty, ty alebo ty.“

„Ja?“ vypleštil oči Rafael. „Prečo ja? Veď je to tvoj nápad!“

„No jasné,“ ukázal naňho Hugo. „Si zradca! To som si mohol myslieť!“

„Ja že som zradca?“ skríkol Rafael. „Nie, vážený, ja nie som nijaký zradca! Ale nemysli si, že som hlupák! Lahko sa ti rozkazuje druhým, aby zo seba robili bláznov!“

„Presne tak,“ pridali sa Lotar a Cyprián.

„A vôbec, nemáš mi čo rozkazovať,“ kričal Rafael. „Nie si šéf našej bandy!“

„Keď si taký, tak už do našej bandy nepatríš!“ vyhlásil Hugo.

„To som rád! No fakt, vážne!“ kričal Rafael. „Ja nie som nijaký zbabelec, ktorý ťa bude poslúchať len preto, lebo hulákaš hlasnejšie ako všetci ostatní!“

A tak od nás Rafael odklusal.

„Len nech si ide,“ hodil rukou Hugo. „Zradcov v bande nepotrebuje.“

„Nóó,“ zatiahol Cyprián, „ale mal pravdu, keď povedal, že nie si šéfom bandy.“

„Aha! Tak si teda choď za ním, za tým zradcom!“ zrukol Hugo.

„Veď aj idem!“ ešte hlasnejšie zakričal Cyprián. „Nemysli si, že nás budeš komandovať!“

A odišiel aj s Lotarom a Izidorom.

„Zostali sme iba my traja,“ poznamenal Aurel. „Je to v keli. Budú sa učiť aj bez nás a nás vylúčia zo školy.“

„Si rovnaký zradca ako oni!“ oboril sa naňho Hugo.

„Predovšetkým – Kazimír nemal urobiť takú somarinu!“ kričal Aurel. „Bujón mu predsa jasne povedal, že sa s tou lop-
tou nemá hrať, ale on sa musel predvádzať!“

„Takže aj ty si na Bujónovej strane?!“ zhrozil sa Hugo.

„Nie som na ničej strane,“ povedal Aurel, „ale nemienim sa dať vylúčiť zo školy kvôli šaškovaniu nejakého somára, no fakt, vážne! Doma by som z toho mal zle a prišiel by som o dezert. Zato, že nejaký trulo trafil Bujóna loptou, nebudem mať jahody so šľahačkou? To teda nie!“

Aurel odišiel a napajedene hrýzol chlieb so syrom.

„No tak choď! Len si choď!“ zrazu sa Hugo pustil do mňa. „Na čo čakáš, ty zradca?“

„Ja že som zradca?“ vybuchol som. „Nie som o nič väčší zradca ako ty! Zopakuj to!“

Nemohli sme sa pobiť, lebo zaznelo posledné zvonenie. Ale keď sme sa zaradili k ostatným, cestou do triedy som Hugovi povedal:

„Cez nasledujúcu prestávku si ťa podám a uvidí sa, kto je zradca!“

